

PEKINGNYTT

LM

Nr 1 1981

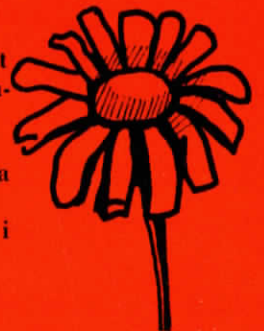
Personaltidning för anställda vid Norrköpingsfabriken

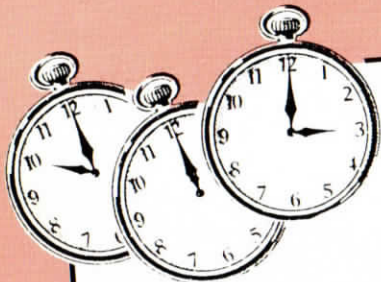
Ärgång 3

NG-ansikte utåt

Det är hon på bilden, Sonja Andersson, som sitter i växeln och slussar in alla samtal, ringer upp andra städer, kopplar hit och dit! Det är hon som söker folk på sökaren, ett otal kombinationer att hålla reda på. Sonja vet om någon är sjuk, har semester eller är bortrest. Kontakter med utlandet, telex, telefax, visa in besök — det hör också till dagordningen. Sonja kommer från Ingelsta och har varit vårt ansikte utåt sedan februari 1980. God nytta av en flygvapenutbildning har hon i jobbet — signallotta! Sonja trivs fint med oss och jobbet. Keep smiling!

En NG-flicka tycker att disciplinen på fabriken är dålig. Det kan du skriva om, tycker hon. Skriv om köerna vid stämpelklockorna. Skriv om långa raster m m. Är det inte sånt som kostar slantar???

Just som vi sätter papperet i maskinen, dimper Ingelstas tidning DIALOG ner på bordet — och har man sett! Det är bara att saxa. Varsågod!

Några minuter hit eller dit . . .

. . . det kan väl inte betyda så mycket! Ungefär så tänkte jag en dag när jag slank iväg för att tvätta händerna före arbetets slut.

Men så såg jag några kompisar som tydligen haft samma tanke. Då slog det mej, att några minuter hit eller dit trots allt kanske betyder en hel del — om man lägger ihop dem.

Så här kan min dag se ut: När jag kommer till jobbet strax före sju, hinner jag precis stämpla in. Bra! Men sedan dröjer det några minuter innan jag kommer igång med jobbet. För först måste jag ju prata litet med kompisarna. Låt oss säga att jag snackar bort 10 minuter. . .

Men sedan jobbar jag ända fram till frukost. Jag sticker iväg 5 minuter tidigare, det har liksom blivit en vana! Hur det sedan kommer sej, så blir jag 5 minuter försenad på tillbakavägen.

Mera jobb. Sedan är det dags för lunch. Bäst att snygga upp sej litet — går 5 minuter för tidigt. Efteråt är jag ännu en gång 5 minuter försenad.

När det framåt kvällen blir dags att slå igen butiken, slutar jag jobba 5 minuter innan det ringer. Man måste ju tvätta sej och ställa upp vid stämpelklockan!

De här "betydelselösa" minuterna blev hopräknade under den här dagen 35.

Nu slår det mej: tänk om alla andra gör likadant? Vi är ca 1000 som jobbar vid Ingelsta. 1000 x 35 blir 35.000 minuter. Det är ca 583 timmar det!

Låt oss anta att vi jobbar 220 dagar på ett år. Under den tiden skulle vi (enligt mitt exempel) alltså komma upp i drygt 128.000 timmar — i ren spiltid!

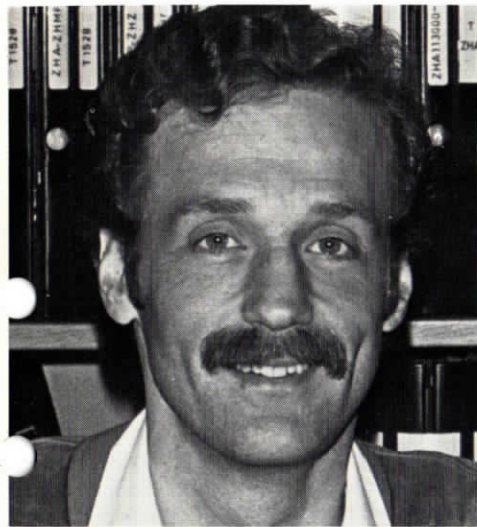
Låt oss dessutom anta, att varje arbetstimma kostar förtaget ca 75 kronor (lön, arbetsgivaravgift, hyra, el, värme mm). På ett år skulle då de här minuterna tillsammans vara värda ca 9.600.000 kronor. 9.6 miljoner!

Jag tänkte, att så här är det förstås på varenda industri stor som liten. . .

Eller?, Kanske är det en helt felaktig bild som jag målar upp, vad vet jag. . .

Men även om jag räknar ner de här siffrorna till hälften, tanken svindlar. . .

Tänkte jag alltså där jag stod och tvädde mina händer.

Brons till Tommy

I förra numret borde vi ha berättat att Tom-Andersson, Vkp, firade 20-årsjubileum på LM. Tommy fick nämligen bronsmedalj och penninggratifikation i december förra året. Tommy började inbyggd verkstadsskola i augusti 1960 på Svenska Radio AB, med 200 kr i månaden som "flitpengar". När SRAB flyttade från stan 1963, begärde Tommy överflyttning till NG. Efter några år som provare, instrumentservare och provningsinstruktör, blev han kontrollingenjör 1970, samma år som han blev ingenjör vid Tekniska aftonskolan, efter fem års studier. Tommy säger att han trivs vid NG därför att arbetsuppgifterna varierar och kompisarna är bra. Pekingnytt gratulerar.

ORGANISATIONSNYTT

ALICE FRANSSON vikarierar som sjukgymnast vid Vh sedan i januari. Alice, som har gedigen utbildning, har bl a jobbat som utbildare i olika sammanhang. Hon har också arbetat som sjukgymnast vid Karolinska i Stockholm och kommer närmast från Rättvik i Dalarna.

PETER EDQVIST har utsetts till gruppchef för Vkt och ansvarar för ambulerande kontroll, kvalitetsgranskning och kontrollberedning. Peter började vid NG i maj 1970 och har tidigare jobbat som provare, instruktör och kontrollingenjör.

TOMAS HAGBERG började som produktionstekniker på Vb i januari. Tomas som är civilingenjör med produktionsekonomisk inriktning, har efter examen jobbat i textilindustrin och ska nu främst syssla med arbetsstudier på kontrollsidan, samt med produktionstekniska utredningar.

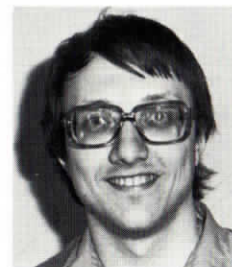
JAN FAHLGREN har flyttat från Vki till Vkp. Janne började som provare i augusti 1970. Efter 3 månader flyttade han till Vki och jobbade med instrumentservice och nu ska han lösa provproblem som uppstår vid provning av apparater och system på PCM.

Alice Fransson

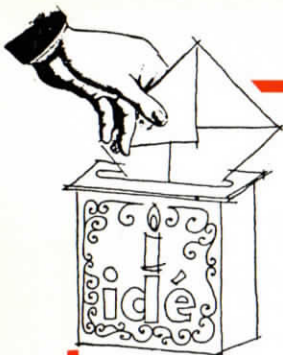
Tomas Hagberg

Peter Edqvist

Jan Fahlgren

Nytt från förslagskommittén!

ÄR TJEJER DUMMARE ÄN GRABBAR? Det var en dum fråga! De är naturligtvis lika dumma (eller kloka?). Rubriken dök upp när Pekingnytt gjorde "hem hos"-reportage i förslagskommittén. Det visade sig nämligen att var nionde manlig anställd hade lämnat förslag under 1980, men bara var sextionde kvinnlig. Varför? Har tjejerna dåligt självförtroende, eller !?

Ja, vad är förslagskommittén? Vem sitter i den? Vad gör de? Pekingnytt gjorde en ovetenskaplig rundfrågning bland några anställda för att pejla kunskaperna om förslagskommittén, och det visade sig att kunskaperna var mycket bristfälliga. Självklart hoppar vi då på förslagskommittén för att höra deras synpunkter. Förslagskommittén består av platschefen, Rune Lindén (ordförande), Lennart Brandt (metallklubben), Anders Lysén (arbetsledarna), Peter Edqvist (tjänstemännen) och VbC Bengt Johansson, som är utredare i kommittén.

Bengt säger att man är medveten om att kommittén "sält" sig dåligt, men lovar också att det ska bli bättre. I höstas var Bengt, Lennart, Anders och Peter på en tvådagarskurs för förslagskommittéledamöter. Där fick de en del idéer om hur man kan förbättra intresset för förslagsverksamheten bland de anställda. Ett exempel är den förslagspristävling som presenteras på annan plats i Pekingnytt.

Att intresset är dåligt kan man se av att vi har bara 3,6 förslag per 100 anställda och år, medan industrin i övrigt ligger mellan 10 och 80 förslag per 100 anställda.

Det finns en slumrande "upppinnarjoc" i varje människa, säger Bengt, men de flesta tror att nya idéer måste vara världsrevolutionerande för att vara något värda. I verkligheten är sådana idéer mycket sällsynta. Det är istället de många små vardagsfunderingarna, som kan vara lönsamma uppslag. På ett företag var det t ex en anställd, som fick 10 000 kronor i förslagsbelöning genom att han kom på att man kunde införa ett vanligt gem som fasthållare i en process.

Förslagskommitténs uppgift är att ta vara på de uppslag och idéer, som de anställda har och se till att dessa kommer företaget till nytta, samt att stimulera de anställda till ett ökat engagemang i förslagsverksamheten. Vi jobbar i ett företag, som är utsatt för konkurrens, och det måste ju vara värdefullt för alla i företaget om vi hjälps åt för att förbättra verksamheten och därigenom ökar konkurrenskraft.

Alla förslag som lämnas, bedöms av förslagskommittén, och de flesta förslagsställarna får förslagsersättning.

Den grundläggande ersättningsnormen är att hälften av det som företaget sp

på förslaget under första året är belöningen, men det finns förslag som inte behöver vara ekonomiskt försvarbara för att det ska bli belöning, t ex förslag i skyddsfrågor.

Ja, nu vet Du litet om förslagskommittén och dess verksamhet, så det är bara att gnugga Dina geniknölar, och se om Du har några förslagsidéer att lägga i de förslagslådor, som finns utplacerade i

FÖRSLAGS PRISTÄVLAN

En anställd på Norrköpingsfabriken inbjudes att delta i pristävlingen. Förslagen inlämnas den sedvanliga vägen till förslagskommittén. Förslagen bedöms enligt ordinarie regler. Alla förslagsställare som under perioden 1981-03-18—1981-12-01 har fått förslag belönade deltagar i utlottning av ett valfritt pris från prisbordet här ovan! Alla belönade förslag premieras under tävlingsperioden dessutom med en minnessak.

Förslagen kan röra alla områden. Några stora utredningar behövs inte. Behöver du hjälp med att utforma förslagen, ställer förslagskommitténs medlemmar gärna upp och hjälper till.

Norrköpingsfabrikens
Förslagskommitté

DOP ÖRNÄSTET

Vi har fått nya lokaler högst upp i hus 1 på Bredgatan ovanför Vt 318. Dessa lokaler ska användas för utbildning, samrådsmöten m m. Där finns en stor samlingssal, med plats för femtio personer, samt tre grupparbetsrum. Fotoklubben, SIF-klubben och SALF-klubben ska också ha var-

sitt litet krypin däruppe. Vi behöver ha ett namn på lokalerna.

Har du något fyndigt förslag till dopnamn så finns det pris att hämta. Fyll i ditt förslag, namn och avd på en lapp och lägg i förslagslådan.

KLAGOMUREN

"för ros och ris"

Se här en ny spalt i Pekingnytt! Vi tycker namnet är bra till en insändarsida. Nu kan ni vässa pennorna och sända in korta rader om företaget, din förman, kompisar, facket, arbetsförhållanden m m.

När vi tycker det är befogat, så ska du även få svar på dina rader! Men skriv gärna i eget namn — det är trevligast! Du får dock använda signatur, men ditt namn måste redaktören få veta (enl lag). Han har dock tystnadsplikt! Vässa pennorna var det...

TILL SVENSKSON!

Som du kanske vet så är det jag som bl a sköter papperspressen på 315 G. Ett mycket spännande jobb, för man vet aldrig vad man kan hitta bland det som skall föreställa papper! Där finns matlådor, plastpåsar, metallbitar, tomflaskor, komponenter, trästycken m m.

Jag tror att minst 80 % av dom som jobbar här på företaget har så dålig syn att dom inte kan skilja på papper och annat material! Eller också "skiter" dom i var dom slänger skräpet. För dom behöver ju inte ta hand om det. Men jag bävar för den dag då jag sticker ner handen i en kartong eller kragball, avsedd för papper, och skär upp handen på en trasig flaska som någon dumslö individ slängt dit.

Att det skall vara så svårt för vissa personer att TÄNKA EFTER FÖRE! Är det dumhet? Eller bara ren slöhet??

"Snabbe Ville"

DAGENS ÖNSKAN...

...är att alla gamla trämontrar EJ används vid tung last! Anledningen till det är att dessa montrar blir alltför svårhanterliga. Dessutom finns det en stor risk att hjulen viker sig under förflyttning. Och vad gör man då?

"trötter"

Foto

BILDERNA från

fototävlingen

finns att se i

lunchrummet,

Bergsbro!

VARFÖR...

används Petr Zatreparek som fotograf i tidningen, när NG har egna fotografer (i fotoklubben). Svara i tidningen (om ni kan)!

Ake J.

Svar:

Att göra en tidning (även Pekingnytt) är ofta ett brandkårsjobb! Vi är beroende av snabba leveranser och vill även försäkra oss om en god kvalitet på de bilder vi beställer.

PZ kan ställa upp praktiskt taget dygnet runt. Medlemmarna i vår fotoklubb har däremot svårt att gå ifrån sitt arbete (produktionskrav). Bilden på sidan fem är ett exempel: den togs med ett varsel på Domus — tågavgång ca två timmar.

Vi siktar emellertid på att i framtiden använda egna förmågor (fattas bara, det är ju en intern tidning). Först måste dock en del frågor lösas, som t ex arvode för material m m.

Red.

Idrott på NG!

Du som är intresserad av någon sport, tag kontakt med sektionsledaren. Följande sektioner finns:

BADMINTON

Jaani, Vt311

BORDTENNIS

Jan Lagerström, Vt319

BOWLING

Finn Lund, F315

FOTBOLL (DAM)

Gunilla Davidsson, Vt721

FOTBOLL (HERR)

Lars Knutsson, Vt316

GYMNASTIK

Leif Djerf, Vki

CYKEL

Jan Lind, Vt312

LUFTGEVÄR

Leif Rengman Vt726

ORIENTERING

Björn Thyrén, Vb

SIMNING

Rune Fyrberg, Vt311

SKIDOR

Björn Thyrén, Vb

SNÖSHASH

Leif Pettersson, Vt317

STYRKELYFT

Gösta Allardh, Vt723

TENNIS

Leif Djerf, Vki

TERRÄNGLÖPNING

Leif Larsson, Vt318

HINKBANDY

Peter Johansson, Vt312

BOWLING

Fredagen den 20 mars var det stor sammandragning av bowlare i Hagebyhallen.

Våra bowlare spelade då nämligen en match mot IN och passade samtidigt på att göra upp om årets KM-titlar.

Motståndet från Ingelsta blev oss den här gången övermäktigt — vi fick inkasera en förlust på ca 400 poäng. Det är bara att gratulera och att komma igen nästa gång!

Tävlingen räknades samtidigt som KM för de våra och segrare och klubbmästare blev:

DAMER

- 1) Inger Karlsson ... 1266
- 2) Ingrid Eriksson ... 1247
- 3) Gunnel Ahlberg ... 1221

HERRAR

- 1) Finn Lund 1514
- 2) Ragnar Andersson 1509
- 3) Hubert Hübner ... 1466

Efter tävlingarna bjöds på kaffe och macka. Priser delades det också ut till belåtna klotrullare, bl a alltså de två klubbmästarna. Grattis!

VINNARE

Tävlingslustan brinner inte vid NG. Edith Vitesjö Vt 723, var den enda som lämnat in svar på tävlingen i förra numret, och dessutom rätt svar. Hon får naturligtvis pris och hurrarop från redaktionen.

Den här spalten börjar med idel frågetecken. Varför???

Jo, ni har väl vid det här laget vant er vid att vi presenterar en "profil" på den här sidan. Nu undar vi i redaktionen vart alla profiler tagit vägen?

Till en början plockade vi själva ut namn till den här serien. Men nu tycker vi faktiskt att det är er tur att komma med förslag till profiler!

Det är ju ni ute på fabriken som vet var de finns, människorna med det där lilla extra som gör dem till just profiler. Så sätt fart. Plocka fram förslag åt oss. Sedan gör vi resten! Vi är övertygade om att på en fabrik som vår, måste det helt enkelt bara vimla av profiler...

Redaktören väntar med spänning...

Flinka fingrar har den här trion, fr v Jane Tuomaala, Amina Hertzman och Kristina Ap, quist.

"Handarbetets vänner"

Det här är rena hantverket säger förmannen, Hasse Pettersson, vid avd 317 när Pekingnytt hälsar på för att göra reportage. Det Hasse säger stämmer, för här finns inte så mycket maskinella hjälpmedel. Däremot finns drygt fyrtio fingerfärdiga tjejer som jobbar med kabeltillverkning.

Kopplingsdon tillverkar man nämligen på 317. Av 25 olika sorters kabel tillverkas c:a 500 olika kabelartiklar med olika kontaktyper och av varierande längd. Ungefär hälften av de färdiga kablarna ingår i våra hyllor (fasta utrustningar), medan resten används som kopplingsdon mellan utrustningar i telefonstationer, förstärkarbrunnar m fl ställen.

Genom dom här kablarna kommer massor av telefonsamtal att transporteras och det vill till att vi har hög kvalitet, säger Hasse, för annars blir det störningar på linjen, t ex överhörning mellan olika telefonsamtal. Det kanske ser enkelt ut, det här jobbet, fortsätter Hasse, men det tar faktiskt ett halvår, i genomsnitt, innan tjejerna behärskar arbetet och det beror på att det är små grejor som vi jobbar

med men också på att vi har höga kvalitetskrav. Dom flesta av kablarna vi tillverkar, spänningsprovas med mellan 1500 och 2000 volt likspänning, felaktiga kablar slås ut vid provet.

Under senare år har den här tillverkningen ökat i omfång. Tidigare sydde man enkeltrådig kabel i kabelstammar till hyllorna, men numera har man övergått till sk koaxialkabel som tillverkas styckvis, före monteringen i hyllor och det är bl a detta som förorsakat ökningen av kabeltillverkning. Tänk om man vore er ten kabel, avslutar Hasse vår lilla p stund, vad skulle man då inte få höra genom alla dom telefonsamtal som passerar.

PEKINGNYTT

Redaktionskommitté: Rune Håkansson (Redaktör), Bengt Holm (SALF), Jan Jaani (Metall) och Inger Lindén (SIF). Foto där ej annat anges: Petr Zatrepaek. Nästa nummer kommer i juni 1981. Manusstopp den 31 maj.